

Dosarul nr. 1ra-1806/2020

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion
Craiu Nicolae
Burduh Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Spalatu, în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală privind-o pe

MUȘCHEI Doina *Xxxxxxx,*
născută la xx xxxxxxxx xxxx, originară și
domiciliată în s. XXXXXXXXX, r-nul XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.10.2017 – 13.07.2018;

Instanța de apel: 01.11.2018 – 31.01.2019;

02.03.2020 – 03.06.2020;

Instanța de recurs: 19.04.2019 – 24.12.2019;

11.08.2020 – 20.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iulie 2018, Mușchei Doina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea în penitenciar pentru femei.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatei Mușchei Doina a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

Cerința înaintată de acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpata Mușchei Doina în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale, ceea ce constituie cheltuieli de deplasare în sumă de 743,08 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mușchei Doina *se învinuiește* că, aproximativ în luna aprilie - mai 2015, aflându-se pe teritoriul Italiei, urmărind scopul traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova, în vederea exploatarei sexuale comerciale, prin intermediul telefonului a recrutat-o pe XxxX XXXXXX, care se afla pe teritoriul Republicii Moldova, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere al supraviețuirii sociale, fiind o persoană social vulnerabilă, având la întreținere un copil minor, nefiind angajată în câmpul muncii și neavând un loc permanent de trai, în scop de exploatare sexuală comercială în or. Roma, Italia.

Întru realizarea scopului său infracțional, după ce victima XxxX XXXXXXXX și-a dat consimțământul, cet. Mușchei Doina, în vederea transportării acesteia, cunoscând despre faptul că XxxX XXXXXXXX nu deține mijloace bănești, i-a trimis ultimei mijloace bănești prin sistemul „Western Union”, pentru achitarea biletului de călătorie spre Italia, astfel înlesnind transportarea acesteia în Italia.

La 02 iunie 2015, cet. Mușchei Doina, a întâlnit-o și adăpostit-o pe XxxX XXXXXX, în or. Roma, Italia ulterior a organizat exploatarea sexuală comercială a acesteia până la 03 septembrie 2015, primind jumătate din banii obținuți.

În drept, procurorul a încadrat acțiunile inculpatei Mușchei Doina în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, ca traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

Prima instanță a conchis asupra altei calificări a faptei comise de Mușchei Doina, ce se subscie art. 220 alin. (1) Cod penal, ca îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către altă persoană, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Alexandru Zgureanu, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Mușchei Doina să fie condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa

funcții în domeniul transportului de oameni și activității derivate din acestea pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a argumentat că :

- instanța de judecată a indicat că „... în acțiunile lui Mușchei Doina lipsește semnul calificativ recrutarea prin înșelăciune a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată Xxxx Xxxxxx în scopul exploatării sexuale așa cum ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia, unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția”;

- argumentele instanței de fond sunt nefondate, or, inculpatei Mușchei Doina nu i se incriminează că a racolat-o pe Xxxx Xxxxxx prin înșelăciune, ci prin abuzul de poziție de vulnerabilitate;

- constatările instanței de fond că „nu și-a găsit confirmare în acțiunile cet. Mușchei Doina nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor”, nu și-au găsit confirmarea în rezultatul cercetării judecătorești, or, partea vătămată Xxxx Xxxxxx a declarat că „despre aceasta a anunțat-o pe Doina și a rugat-o să-i mai trimită o dată bani de drum, deoarece pe cei precedenți îi cheltuisese deja, la ce Doina i-a comunicat că dacă dorește să se deplaseze în Italia, atunci să se deplaseze cu rutiera, iar ea îi va achita taxa pentru deplasare deja în Italia, deoarece se temea ca și de această dată să nu cheltuie banii și iarăși să nu vină în Italia. Astfel, deoarece în acele zile nu erau curse spre Roma, după o înțelegere cu Doina la data de 02 iunie 2016, ea s-a deplasat cu rutiera în Italia or. Bologna, unde a fost întâlnită de Doina, care a achitat taxa pentru deplasarea sa, după care împreună, cu trenul s-au deplasat spre Roma. Pentru deplasarea cu trenul de asemenea a achitat Doina”. La fel, la întrebarea acuzării, inculpata Mușchei Doina a declarat că „nu a mai vrut să transmită banii lui Xxxx Xxxxxx, deoarece nu avea încrederea că aceasta va mai veni în Italia pentru practicarea prostituției”;

- prima instanță a indicat în sentință că „conform învinuirii aduse, Mușchei Doina se învinuiește în aceea că urmărind scopul traficului de ființe umane, în vederea exploatării sexuale comerciale a recrutat-o pe partea vătămată în Italia”
Însă atât partea vătămată, cât și inculpata audiate în cadrul cercetării judecătorești au

declarat că Xxx Xxxxxx singură a rugat-o pe Mușchei Doina s-o ajute să ajungă în Italia să practice prostituția. De asemenea, partea vătămată a declarat că pentru acest fapt inculpata Mușchei Doina nu a cerut mijloace financiare și nu are careva pretenții materiale față de ea, însă aceste argumente ale instanței se contrazic cu cele declarate în ședința de judecată de către partea vătămată Xxx Xxxxxx, din care rezultă cu certitudine scopul comercial al exploatării sexuale pe care l-a avut inculpata Mușchei Doina;

- instanța de judecată a apreciat critic calificativul - abuzul poziției de vulnerabilitate, pe când această concluzie se contrazice cu rezultatele anchetei sociale de la locul de trai al victimei Xxx Xxxxxx, conform căreia se constată că aceasta este mamă solitară, în aspect economic familia se întreține la moment din sursele care i le oferă rudele. Locuiesc în chirie. Astfel, instanța de judecată folosind argumentul că partea vătămată Xxx Xxxxxx nu s-a aflat la evidență în localitatea de reședință, nu s-a bazat pe probele examinate în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că instanța de fond a ajuns la concluzia privitor la recalificarea faptelor comise de inculpată din prevederile art. 165 alin. (1) Cod penal, în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, concluzie pe deplin justificată și dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit deciziei instanței de apel, probele care au fost cercetate în cadrul examinării cauzei nu demonstrează întrunirea elementelor componente infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, iar prima instanță a conchis corect că, fapta inculpatei nu se califică ca trafic de persoane din cauza prezenței consimțământului părții vătămate Xxx Xxxxxx, deoarece anume sub aspectul prezenței sau lipsei libertății consimțământului victimei, infracțiunea de proxenetism urmează a fi delimitată de infracțiunea de trafic de ființe umane.

Astfel, instanța de apel a remarcat că inculpatei i se incriminează recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate, în scop de exploatare sexuală comercială. Fiind o componentă formală, în speța dată, infracțiunea urma să fie consumată din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa nestingherit.

Cu referință la acțiunea principală de care este acuzată inculpata, instanța

de apel a reținut că acțiunile acesteia nu conțin indicii obligatorii sub care se prezintă această componentă de infracțiune, și anume: recrutarea victimei nu a avut loc în vederea deplasării ei către punctul de destinație.

Prima instanță a conchis corect că, partea vătămată Xxxx Xxxxxx atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești a declarat că ea a rugat-o pe Mușchei Doina să o primească în Italia să practice prostituția, deoarece nu avea bani pentru a-și întreține copilul, deci Mușchei Doina nu a recrutat-o și nu a înșelat-o pe Xxxx Xxxxxx.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în acțiunile Doinei Mușchei lipsește semnul calificativ *recrutarea prin înșelăciune* a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată Xxxx Xxxxxx în scopul exploatării sexuale. Ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția, fapt confirmat de ea inițial în cadrul audierilor ca parte vătămată în cadrul urmăririi penale și ulterior în instanța de judecată. Or, pretinsa victimă a traficului de ființe umane anterior a mai fost în străinătate unde a practicat prostituția și deja în cazul dat, personal intenționa să plece în Italia pentru practicarea prostituției.

În acțiunile inculpatei Mușchei Doina nu și-a găsit confirmare nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor.

Constatarea comiterii infracțiunii prin înșelăciune sau abuz nu are nici un suport probatoriu, deoarece partea vătămată cunoștea unde pleacă, pentru ce pleacă, ce muncă urma să presteze și nimeni nu i-a „indus în eroare și păgubit prin prezentarea drept adevărate a unor fapte mincinoase sau inversate în scopul de a obține pentru sine sau pentru altcineva realizarea traficului.

Referitor la abuzul poziției de vulnerabilitate, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a menționat că nu este suficientă atestarea poziției de vulnerabilitate a victimei. O condiție importantă este ca făptuitorii să abuzeze de această poziție. De aici rezultă, că inculpata trebuia să cunoască, la momentul comiterii infracțiunii, despre vulnerabilitatea victimei și să folosească vulnerabilitatea victimei pentru a-și ușura săvârșirea infracțiunii. Pretinsa

victimă a traficului de persoane nu s-a aflat la evidența Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei din localitatea unde locuiește, concluziile au fost făcute din propriile relatări ale părții vătămate, însă aceste motive nici într-un mod nu pot atesta situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a părții vătămate Xxxx Xxxxxx.

Partea vătămată Xxxx Xxxxxx, nu a avut și nici nu are careva pretenții materiale sau morale față de inculpata Mușchei Doina, fapt confirmat prin declarațiile sale date în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele acuzării în privința vinovăției inculpatei de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, or, concluziile acuzării se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxxx, care nu pot fi calificate ca o probă concludentă ce poate influența soluția la caz în vederea constatării vinovăției inculpatei, această probă nu coroborează cu alte careva probe directe.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut, că prima instanță a respectat prevederile art. 96, 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, precum și prevederile art. 61, 75 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, a invocat următoarele:

- prima instanță reîncadrând acțiunile inculpatei de la art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal la art. 220 alin. (1) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței nu a constatat fapta ca fiind dovedită în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, eroare de drept care a fost preluată și de către instanța de apel;

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond a reținut, că în acțiunile lui Mușchei Doina lipsește semnul calificativ recrutarea prin înșelăciune a victimelor în scopul traficului de ființe umane, care este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 Cod penal, deoarece Mușchei Doina nu a selectat partea vătămată Xxxx Xxxxxx în scopul exploatării sexuale, ultima singură a rugat-o de mai multe ori și insistent s-o ajute să plece în Italia, unde știa cu certitudine că urma să practice prostituția, însă aceste argumente nu sunt fondate, deoarece inculpatei Mușchei Doina nu i se incriminează că a racolat-o pe Xxxx Xxxxxx prin înșelăciune, ci prin abuzul de poziție de vulnerabilitate;

- inculpata Mușchei Doina a aflat de la partea vătămată Xxxx Xxxxxx că aceasta a fost anterior prostituată, iar la momentul discuției era în poziție vulnerabilă, luând în considerație lipsa unui câștig, fiind mamă solitară, a selectat-o în vederea transportării acesteia în Italia, pentru exploatarea sexuală;

- este neîntemeiată argumentarea instanței de fond precum că: „nu și-a găsit confirmare în acțiunile cet. Mușchei Doina nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimelor în scop de exploatare sexuală, deoarece partea vătămată a plecat singură în Italia, a sunat-o pe învinuită deja când se afla în Italia, fapt declarat de însăși partea vătămată, iar Mușchei Doina nici nu a știut despre faptul când și cu ce a plecat ea în Italia. I-a transmis mijloace bănești părții vătămate la insistența ultimei pentru achitarea gazdei și necesitățile copilului minor”, or din declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxxx s-a constatat că inculpata a achitat taxa pentru deplasarea sa, după care împreună cu trenul s-au deplasat spre Roma. Pentru deplasarea cu trenul de asemenea a achitat Doina. În acest mod se demonstrează prezența modalității alternative prevăzute de art. 165 Cod penal, și anume transportarea pentru exploatare sexuală;

-nu rezistă criticii nici concluziile primei instanțe cu referire la faptul, că Xxxx Xxxxxx singură a rugat-o pe Mușchei Doina s-o ajute să ajungă în Italia să practice prostituția, precum și că partea vătămată a declarat că pentru acest fapt inculpata Mușchei Doina nu a cerut mijloace financiare și nu are careva pretenții materiale față de ea. Or, partea vătămată a declarat că: *„Ajungând la Roma, Doina a condus-o într-un apartament în care locuia ea, în apropiere de „Colosseum”. Apartamentul era cu două odăi. Într-o odaie locuia Doina, iar în cealaltă a început a locui ea. Doina i-a explicat că vor deservi clienții pe care ea îi va găsi pe internet contra costului de 100 de euro pe oră. Jumătate din câștig urma să-i achite unui proxenet de origine albanez, care chipurile avea grijă de ele, însă pe care ea niciodată nu l-a văzut. Din banii câștigați de asemenea urma să achite chiria apartamentului în mărime de 800 euro lunar, în jumătate cu Doina și să procure produse alimentare...”*. Din aceste declarații ale părții vătămate rezultă cu certitudine scopul comercial al exploatării sexuale pe care l-a avut inculpata Mușchei Doina;

- instanța de judecată a dat o apreciere critică la abuzul poziției de vulnerabilitate, întrucât pretinsa victimă a traficului de persoane nu s-a aflat la evidența Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei din localitatea unde locuiește, însă potrivit anchetei sociale de la locul de trai a victimei se constată că cet. Xxxx Xxxxxx este mamă solitară, în aspect economic familia se

întreține la moment din sursele care i le oferă rudele. Locuiesc în chirie (f.d.21-22);

- decizia atacată prezintă deficiențe sub aspectul motivării, fiind una confuză și fără o argumentare concretă, instanța de apel a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond doar la faptul că probele dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

- este greșită și soluția instanței de apel în partea respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or, organul de urmărire penală a anexat la materialele cauzei penale tabelul cheltuielilor în sumă de 743, 08 lei.

5.1. Avocatul Suduc Marian în numele inculpatei a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2019, a fost admis recursul declarat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, prima instanță pronunțând soluția cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatei, nu a constatat fapta infracțională săvârșită de către Mușchei Doina, ca fiind dovedită, descriind doar învinuirea adusă inculpatei de către organul de urmărire penală în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, eroarea respectivă fiind repetată și de instanța de apel, prin menținerea fără modificări a sentinței.

Ajungând la concluzia respingerii apelului declarat de către acuzatorul de stat și menținerii sentinței primei instanțe, formându-și convingerea cu privire la corectitudinea soluției de reîncadrare a faptelor inculpatei din prevederile art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța de apel urma să dezvăluie această concluzie și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Instanța de apel a preluat integral concluziile primei instanțe formate pe marginea soluției pronunțate, omițând cu desăvârșire să se expună în privința argumentelor apelului, potrivit cărora prima instanță eronat a apreciat că în speță nu există semnele calificative prevăzute la art. 165 Cod penal - transportarea pentru exploatare sexuală și abuzul poziției de vulnerabilitate. Mai mult, instanța de apel nu s-a expus nici asupra argumentului din apel cu referire la faptul că prima instanță a reținut că inculpatei Mușchei Doina i se incriminează că a racolat-o pe Xxx

Xxxxxx prin înșelăciune, deși potrivit actului de învinuire acesteia i-a fost imputată săvârșirea infracțiunii prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Mușchei Doina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, la 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul transportului de pasageri pe un termen de 5 ani, începând din data reținerii, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 26 ianuarie 2017 până la 25 iulie 2017.

În rest, dispozițiile sentinței în partea ce se referă la cheltuielile de judecată a fost menținută.

7.1. Astfel, instanța de apel a constatat că, aproximativ în luna aprilie - mai 2015, Mușchei Doina, aflându-se pe teritoriul Italiei, urmărind scopul traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova, în vederea exploatarei sexuale comerciale, prin intermediul telefonului, a recrutat-o pe Xxxx Xxxxxx, care se afla pe teritoriul Republicii Moldova, profitând de poziția de vulnerabilitate a acesteia din punct de vedere a supraviețuirii sociale, fiind o persoană social vulnerabilă, având la întreținere un copil minor, nefiind angajată în câmpul muncii și neavând un loc permanent de trai, în scop de exploatare sexuală comercială în or. Roma, Italia.

Întru realizarea scopului său infracțional, după ce victima Xxxx Xxxxxx și-a dat consimțământul, Mușchei Doina, în vederea transportării acesteia, cunoscând despre faptul că Xxxx Xxxxxx nu deține mijloace bănești, i-a trimis ultimei bani prin sistemul „Western Union”, pentru achitarea biletului de călătorie spre Italia, astfel înlesnind transportarea acesteia în Italia.

La 02 iunie 2015, Mușchei Doina a întâlnit-o și adăpostit-o pe Xxxx Xxxxxx în or. Roma, Italia, ulterior a organizat exploatarea sexuală comercială a acesteia până la 03 septembrie 2015, primind jumătate din banii obținuți.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mușchei Doina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

În ședința instanței de apel, inculpata Mușchei Doina a declarat că în 2015 a început să comunice mai intens prin rețelele de socializare cu Xxxx Xxxxxx, care i-a spus că a practicat prostituția în Turcia, unde a făcut un copil cu o persoană de origine turcă, însă momentan are interdicție de a intra pe teritoriul Turciei și se află în Republica Moldova, trăind în chirie. La rândul ei, i-a spus acesteia că și ea se

ocupă cu prostituția în Italia, și la solicitarea părții vătămate i-a trimis acesteia 100 de euro pentru a-și plăti chiria și a procura mâncare. Ulterior, XxxX Xxxxxx a întrebat-o dacă poate să vină și ea în Italia să practice prostituția, la ce i-a răspuns că poate să vină fără probleme, căci ea închiriază un apartament și poate locui și ea în el. Atunci XxxX Xxxxxx i-a spus că va veni, dar nu are bani de drum, la ce ea i-a comunicat că poate să îi achite drumul și că îi va întoarce banii când va putea. La începutul lunii iunie a văzut un mesaj pe rețeaua de socializare, precum că a doua zi, după masă urma să ajungă în Italia, or. Bologna și dacă poate veni să o întâlnească să-i achite drumul, căci nu avea bani. Ea a hotărât să o ajute. Ajungând la Roma a luat-o la ea acasă. Tot în acea zi XxxX Xxxxxx a rugat-o să-i împrumute 100 de euro ca să-i trimită fratelui acasă pentru procurarea produselor necesare copilului ei. A doua zi, i-a dat părții vătămate haine, încălțăminte și împreună au plecat să practice prostituția la stradă. Acolo nu era nici un proxenet. Strada era special pentru prostituate, acolo lucrau aproximativ 100 de fete. XxxX Xxxxxx a locuit la ea aproximativ 3 săptămâni. Chiria o achita ea singură, 900 de euro pe lună. XxxX Xxxxxx nu a achitat nimic. XxxX Xxxxxx singură își gestiona banii pe care îi câștiga. Nu cunoaște câți bani a câștigat XxxX Xxxxxx și ce a făcut cu ei.

Cu toate că, inculpata nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a reținut că vinovăția acesteia este demonstrată prin cumulul de probe care au fost examinate și *de către prima instanță*, probe care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, după cum urmează:

- *declarațiile părții vătămate XxxX Xxxxxx date în ședința de judecată a instanței de fond și verificate de instanța de apel*;

- *procesul - verbal de confruntare efectuat între victima XxxX Xxxxxx și învinuita Mușchei Doina*, prin care s-a constatat că Mușchei Doina cunoștea despre faptul că XxxX Xxxxxx era vulnerabilă din punct de vedere a supraviețuirii sociale. Totodată s-a confirmat faptul că Mușchei Doina i-a comunicat victimei XxxX Xxxxxx despre faptul că va fi obligată să întrețină relații sexuale contra plată cu persoane din Italia;

- *ancheta socială de la locul de trai a victimei XxxX Xxxxxx*, conform căreia, XxxX Xxxxxx este mamă solitară, în aspect economic familia se întreține la moment din sursele care i le oferă rudele. Locuiesc în chirie;

- *procesul - verbal de ridicare, procesul - verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpului delict la dosarul penal*, conform căruia, de la victima XxxX Xxxxxx a fost ridicat pașaportul seria B 1481067, pe numele ultimei, în care în urma examinării s-au constatat circumstanțe care confirmă depozitiile victimei privitor la infracțiunea săvârșită;

- copia pașaportului (f.d. 41-42, vol. I)

- ordonanța de ridicare, procesul - verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere ca mijloc material de probă și de anexare la materialele cauzei penale, conform căruia, de la BC „Moldova Agroindbank” a fost ridicată informația în care s-au constatat circumstanțe care confirmă depozițiile victimei privitor la infracțiunea săvârșită;

- procesul - verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere ca mijloc material de probă și de anexare la materialele cauzei penale, conform cărui, a fost examinată informația din baza de date a poliției de frontieră a Republicii Moldova, în privința cet. Xxxx Xxxxxx, în care în urma examinării s-au constatat circumstanțe care confirmă depozițiile victimei privitor la infracțiunea săvârșită.

- actele privind transferurile bancare (f.d. 54-132, vol. I);

Colegiul penal a conchis că versiunea apărării este combătută prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar circumstanțele de fapt privind fapta comisă de inculpată, nu au fost constatate corect de prima instanță, constatându-se cu certitudine că Mușchei Doina a comis infracțiunea imputată ei și acțiunile acesteia urmează a fi calificate în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, adică traficul de ființe umane, după semnele calificative „recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate”.

S-a precizat că, instanța de fond nu a dat o apreciere corectă faptei comise de inculpată, din punct de vedere a laturii obiective și subiective. Astfel, că dispoziția art. 165 Cod penal (în componența imputată inculpatei) prevede următoarele acțiuni infracționale: a) recrutarea; b) transportarea; d) adăpostirea unei persoane. Acțiunile infracționale menționate fiind realizate în cazul inculpatei prin abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane, fiind de ajuns existența a cel puțin unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționate, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate.

La recrutare, nu au importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în speță, prin oferirea locului de muncă. În acest sens, Colegiul penal a constatat că Mușchei Doina a atras-o pe Xxxx Xxxxxx prin abuz de poziție de vulnerabilitate (a se vedea rezultatele anchetei sociale de la locul de trai al Xxxxxx Xxxxxx, conform căreia, aceasta este mamă solitară, familia se întreține din sursele care i le oferă rudele, locuiesc în chirie), fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

Transportarea s-a manifestat prin deplasarea părții vătămate din Moldova peste frontieră, în Italia, folosind diferite mijloace de transport. În ședința de judecată,

fiind dovedit cu certitudine că Mușchei Doina, acționând întru atingerea scopului infracțional, a organizat transportarea Xxxxxx Xxxxxx la locul de destinație, în Italia, achitând biletul de călătorie pentru ruta auto Chișinău – Bologna și costul călătoriei cu trenul pe ruta Bologna - Roma.

Adăpostirea s-a manifestat prin acordarea spațiului locativ, or Mușchei Doina a cazat-o pe Xxxx Xxxxxx la ea în apartament.

Abuzul de poziție de vulnerabilitate constă în utilizarea de către Mușchei Doina a stării speciale în care se găsea Xxxx Xxxxxx - situația sa precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații desperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

Colegiul Penal a precizat că este dovedit indubitabil că Mușchei Doina cunoștea cu certitudine despre faptul că partea vătămată crește și educă de una singură un copil și a abuzat de această situație pentru a o ademeni la muncă în Italia.

Totodată, instanța de apel a notat că, în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că Xxxx Xxxxxx expres a indicat că anume Mușchei Doina a organizat plecarea ei în Italia. Or, ultima, i-a propus să plece în această țară, i-a achitat biletul de transport și i-a oferit loc de trai, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

La caz, partea vătămată și-a exprimat consimțământul să meargă peste hotare pentru a practica prostituția, dar, totodată consimțământul acesteia nu are semnificație la determinarea intenției subiectului infracțiunii de trafic de ființe umane și prin urmare, latura subiectivă a infracțiunii, adică intenția directă a inculpatei Mușchei Doina de a o trafica pe Xxxx Xxxxxx în scopul exploatării sexuale comerciale, rezultă cert din acțiunile acesteia.

Cu referire la concluzia instanței de fond privind comiterea de către inculpată a infracțiunii de proxenetism, dar nu a celei de trafic de ființe umane, instanța de apel a reiterat că în cazul infracțiunii de proxenetism, scopul este practicarea prostituției de către victimă, iar în cazul traficului de ființe umane scopul constă în exploatarea sexuală a victimei, incluzând exploatarea ei în prostituție.

Exploatarea victimei în prostituție presupune că *dacă victima nu a avut libertatea să ia hotărârea de a practica prostituția*, fapta nu constituie infracțiunea de proxenetism, deoarece ea s-a realizat prin constrângere, și nu prin determinare.

Prin comiterea infracțiunii de proxenetism făptuitorul trage foloase de pe urma practicării prostituției de către victimă. Totuși, victima își însușește o parte substanțială din beneficii. În contrast, în cazul traficului de ființe umane, întreaga

activitate are loc în scopul exclusiv al exploatării victimei. De aceea, folosul obținut astfel este însușit în întregime (sau într-o proporție ce semnifică exploatarea) de către făptuitor.

La proxenetism, victima își dă acordul în mod nealterat, voința sa de a se prostitua aparținându-i în totalitate, în mod liber. În cazul proxenetismului, victima își dă acceptul, consimte nestingherit și întotdeauna în înțelegere cu făptuitorul, în vederea practicării prostituției, în scopul obținerii de avantaje reciproce.

Astfel, Colegiul penal a constatat în afara oricăror dubii rezonabile, că acțiunile inculpatei Mușchei Doina întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, ca trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni comise prin abuz de poziție de vulnerabilitate”.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea vinovatei, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, concluzionând că scopul pedepsei penale de reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatei cât și a altor persoane, va fi posibil de atins prin aplicarea în privința acesteia a unei pedepse privative de libertate.

Cu referire la aspectul respingerii de către instanța de fond a cerinței procurorului privind încasarea de la inculpata Mușchei Doina în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru instrumentarea cauzei penale - cheltuieli de deplasare de 743,08 lei, instanța de apel a statuat că este o soluție corectă și mai mult, în cererea de apel, procurorul nu a contestat soluția respectivă a instanței de fond.

8. Avocatul Veaceslav Spalatu în numele inculpatei, în temeiul pct. 6), 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat că:

- instanța de apel, greșit a indicat că prin acțiunile intenționate, inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, urmărind scopul traficului de ființe umane peste hotarele Republicii Moldova în vederea exploatării sexuale comerciale; că prin intermediul telefonului a recrutat-o pe partea vătămată Xxxx Xxxxxxx, care se afla pe teritoriul Republicii Moldova; a profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate Xxxx Xxxxxxx, având la întreținere un copil minor, nefiind angajată în câmpul muncii și neavând un loc permanent de trai, în

scop de exploatare sexuală comercială în or. Roma, Italia; a înlesnit transportarea părții vătămate XxxX Xxxxxx în Italia, prin faptul că a transmis ultimei mijloace bănești prin sistemul „Western Union” , pentru achitarea biletului de călătorie spre Italia, și că a întâlnit-o și a adăpostit-o pe partea vătămată XxxX Xxxxxx în or. Roma, Italia, ulterior a organizat exploatarea sexuală comercială a acesteia până la data de 03 septembrie 2015, primind jumătate din banii obținuți;

- potrivit probelor cercetate în instanța de judecată, nu se constată abuzul de poziție de vulnerabilitate, recrutare și transportare față de partea vătămată, or, aceasta și-a dorit personal această modalitate de a munci, nefiind la prima sa experiență în acest sens, singură a insistat să vină în Italia la această muncă, unde recunoaște în toate declarațiile sale că practica prostituția, nefiind impusă sub influență fizică sau psihică să facă această muncă;

- instanța de apel urma să dea o nouă apreciere probelor, prin urmare, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor soluției adoptate care vin în contradicție cu circumstanțele cauzei, nefiind apreciate corect toate probele din dosar, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală;

- definițiile noțiunilor juridice ale obiectului juridic, laturii subiective, obiectului și subiectului al infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, la care instanța de apel a făcut referință în decizia contestată, sunt totalmente juste, însă, totuși instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat legea penală și a recalificat greșit acțiunile/inacțiunile infracționale ale inculpatei, raportat la circumstanțele de fapt ale cauzei. Or, instanța de apel a reținut că obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, îl constituie acele relații sociale ale căror existență de desfășurare normală sunt condiționate de libertatea persoanei, însă potrivit speței nu se constată că libertatea părții vătămate XxxX Xxxxxx a fost limitată, sau mai mult ca atât, această libertate în comunicare, în mișcare/ deplasare, în libertatea decizională de a se deplasa în Italia și de a practica prostituția la fel nu a fost limitată.

- din materialele cauzei și din cele expuse în prezenta cerere de recurs se constată că, la inițiativa și insistența părții vătămate s-a purtat discuția în privința locului de muncă, în privința posibilității de a se prostitua alături de inculpată, și de a se deplasa în Italia. Prin urmare, decad acțiunile infracționale incriminate recurentului, și anume, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, prin recrutare, transportare, adăpostire prin abuz de poziție de vulnerabilitate a părții vătămate XxxX Xxxxxx;

- este greșită concluzia instanței de apel că în ședința de judecată s-a dovedit cu

certitudine că inculpata, acționând întru atingerea scopului infracțional, a organizat transportarea părții vătămate XxxX Xxxxxx la locul de destinație, în Italia;

- eronat a fost interpretată noțiunea de abuz de poziție de vulnerabilitate raportată la speță, or, partea vătămată XxxX Xxxxxx nu a fost abuzată de situația stării sale sociale, și nu a fost determinată să plece peste hotare la lucru pentru a practica prostituția. La acest aspect, instanța de fond, corect a făcut trimitere la literatura de specialitate care stabilește că, nu este suficientă atestarea poziției de vulnerabilitate a victimei. O condiție la fel de importantă fiind ca făptuitorii să abuzeze de această poziție, lipsa abuzului în recrutarea părții vătămate XxxX Xxxxxx privind practicarea prostituției, mai fiind confirmată și prin declarațiile acesteia date în procesul-verbal de confruntare între partea vătămată XxxX Xxxxxx și învinuita Mușchei Doina, din data de 15 mai 2017 (f.d. 33-37), unde partea vătămată a susținut că „*Doina mi-a comunicat că în Italia practică prostituția. Astfel eu i-am comunicat că am probleme financiare și aș dori și eu să mă deplasez în Italia la practicarea prostituției...* ”;

- concluziile instanței de apel privind starea de vulnerabilitate a părții vătămate sunt contradictorii și eronate, or, instanța de apel nemotivat concluzionează precum că, partea vătămată XxxX Xxxxxx expres a indicat că anume inculpata a organizat plecarea ei în Italia. Însă, potrivit declarațiilor părții vătămate aceasta a susținut că anume la rugămintea și insistența sa de a practica și ea prostituția, inculpata a căzut de acord să o ajute să ajungă în Italia;

- sunt contradictorii și concluziile instanței de apel că partea vătămată a fost abuzată și determinată să plece peste hotare să practice prostituția, or, ulterior tot instanța de apel a concluzionat că, partea vătămată și-a exprimat consimțământul să meargă peste hotare pentru a practica prostituția, dar totodată, consimțământul acesteia nu are semnificație la determinarea intenției subiectului infracțiunii de trafic de ființe umane;

- la calificarea faptei după latura subiectivă, instanța de apel greșit a reținut că vulnerabilitatea părții vătămate XxxX Xxxxxx s-a manifestat prin acceptarea din partea ei a unor plăți ori avantaje pentru obținerea consimțământului în scopul exploatării sexuale. Or, plățile pe care le-a oferit inculpata părții vătămate în mărime de 50, 00 euro, apoi 30, 00 euro au fost transferate la rugămintea și insistența părții vătămate pentru a-și asigura cu produse alimentare copilul minor, iar suma ulterioară în mărime de 80,00 euro au fost transmiși cu împrumut pentru a-și asigura transportul până în Italia, bani pe care partea vătămată i-a cheltuit pentru întreținerea copilului său;

- deși corect instanța de apel a făcut delimitarea între noțiunea scopului

infracțiunii de proxenetism și infracțiunii de trafic de ființe umane, a apreciat greșit circumstanțele de fapt și de drept raportate la speță, atât timp cât partea vătămată a recunoscut că și-a dorit practicarea prostituției pentru a face un ban și a-și întreține copilul minor. Astfel, nu rezultă că inculpata din aceste circumstanțe a avut un anumit scop, și anume scopul de a o exploata sexual pe victimă contrar libertății sale decizionale, având în vedere și faptul că partea vătămată anterior a mai practicat prostituția pentru a-și întreține copilul;

- în cadrul ședințelor de judecată ale instanței de apel, având la bază probele acumulate nu a fost confirmat abuzul de o situație de vulnerabilitate, motivând că, vulnerabilitatea părții vătămate Xxxx Xxxxxx s-a manifestat prin acceptarea din partea ei a unor plăți ori avantaje pentru obținerea consimțământului în scopul exploatării sexuale, precum și scopul final de a obține foloase financiare din partea inculpatei;

- inculpata anterior a fost condamnată în mod definitiv pentru aceeași faptă, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din data de 13 iulie 2018, decizia respectivă fiind executorie, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile, din momentul pronunțării deciziei integrale. Astfel, în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, dosarul personal al inculpatei Mușchei Doina a fost transmis spre executare Inspectoratului Regional de Probațiune Centru, Biroul de Probațiune Ungheni, iar conform certificatului de confirmare nr. 839 din data de 01 iunie 2020, eliberat de către instituția sus vizată, se constată că, la data de 31 ianuarie 2020 dosarul personal al Doinei Mușchei a fost exclus de la evidența Biroului de Probațiune Ungheni, motiv fiind ispășirea pedepsei, conform sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 iulie 2018, dosar penal nr.1-888/2017, unde Mușchei Doina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, iar în baza art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (un) an, circumstanțe care nu au fost luate în considerație la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei.

8.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

9. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acesta urmează a fi

respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de avocatul inculpatului și ca temei de drept s-a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) și 12) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reiterează că pct. 6) stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel urmează să expună succint faptele de săvârșirea cărora inculpatul este declarat vinovat sau a învinuirii sub care a fost pus, fondul apelului, conținutul solicitărilor părților participante în ședința judiciară, argumentele suplimentare, concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective, să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel, precum și dispozitivul deciziei trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulate în temeiul statuat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, nu-și găsesc confirmare, or, la caz, apărarea nu a declarat apel, însă instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de apărare în cadrul examinării cauzei în ședința instanței de apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția,

dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiturile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi menținută, soluție expusă desfășurat și argumentat în pct. 7.1. din prezenta decizie.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiturilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se încadrează în cadrul juridice în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, potrivit căreia Mușchei Doina a fost recunoscută vinovată și condamnată.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat

minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatei.

Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungând la concluzia că sentința urmează a fi menținută. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de inculpat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului.

Cu referire la eroarea invocată de recurent, prevăzută în pct. 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă*, Colegiul reiterează că nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocat de către recurent.

Or, din conținutul textului de recurs se reține că în viziunea recurentului *„inculpata anterior ar fi fost condamnată în mod definitiv pentru aceeași faptă, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din data de 13 iulie 2018, decizia respectivă fiind executorie, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile, din momentul pronunțării deciziei integrale. Astfel, în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, dosarul personal al inculpatei Mușchei Doina a fost transmis spre executare Inspectoratului Regional de Probațiune Centru, Biroul de Probațiune Ungheni, iar conform certificatului de confirmare nr. 839 din data de 01 iunie 2020, eliberat de către instituția sus vizată, se constată că, la data de 31 ianuarie 2020 dosarul personal al Doinei Mușchei a fost exclus de la evidența Biroului de Probațiune Ungheni, motiv fiind ispășirea pedepsei, conform sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 iulie 2018 ...”*

În acest sens, Colegiul consemnează, că potrivit prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă, astfel, la data de 31 ianuarie 2019, când instanța de apel a pronunțat decizia de menținere a sentinței instanței de fond, aceasta a devenit definitivă și executorie, situație care nu echivalează cu existența unei condamnări definitive a persoanei.

Mai mult ca atât, decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, a fost contestată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat și casată prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2019, fiind dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pe cale de consecință, la caz, nicidecum nu suntem în prezența unei condamnări definitive a inculpatei Mușchei Doina, din moment ce decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019 este desființată și nu mai produce efecte juridice.

Referitor la eroarea prevăzută în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul reiterează că nici acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea cauzei, deoarece instanța de apel nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Mușchei Doina, decât cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

Or, soluția instanței de apel este în concordanță și cu jurisprudența națională, potrivit căreia în situația unor acte de recrutare, transportare, transferare, adăpostire sau primire a unei persoane, prin amenințare, violență, răpire, înșelăciune, abuz de autoritate, de starea de vulnerabilitate sau prin alte forme de constrângere, ori profitând de imposibilitatea altei persoane de a-și exprima voința, sau prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatarea acestei persoane, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de persoane, prevăzute de art.165 Cod penal.

În speță, instanța de apel corect a stabilit, că *„dispoziția art. 165 Cod penal (în componența imputată inculpatei) prevede următoarele acțiuni infracționale: a) recrutarea; b) transportarea; d) adăpostirea unei persoane. Acțiunile infracționale menționate fiind realizate în cazul inculpatei prin abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere. Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane, fiind de ajuns existența a cel puțin unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționate, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este săvârșită măcar prin unul din mijloacele specificate.*

La recrutare, nu au importanță împrejurările în care a avut loc recrutarea: în speță, prin oferirea locului de muncă. În acest sens, Colegiul penal a constatat că Mușchei Doina a atras-o pe Xxxx Xxxxxx prin abuz de poziție de vulnerabilitate (a se vedea rezultatele anchetei sociale de la locul de trai al Xxxxxxxx Xxxxxxx,

conform căreia, aceasta este mamă solitară, familia se întreține din sursele care i le oferă rudele, locuiesc în chirie), fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

Transportarea s-a manifestat prin deplasarea părții vătămate din Moldova peste frontieră, în Italia, folosind diferite mijloace de transport. În ședința de judecată, fiind dovedit cu certitudine că Mușchei Doina, acționând întru atingerea scopului infracțional, a organizat transportarea Xxxxxx Xxxxxx la locul de destinație, în Italia, achitând biletul de călătorie pentru ruta auto Chișinău – Bologna și costul călătoriei cu trenul pe ruta Bologna - Roma.

Adăpostirea s-a manifestat prin acordarea spațiului locativ, or Mușchei Doina a cazat-o pe Xxxx Xxxxxx la ea în apartament.

Abuzul de poziție de vulnerabilitate constă în utilizarea de către Mușchei Doina a stării speciale în care se găsea Xxxx Xxxxxx - situația sa precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale. Abuzarea de situația de vulnerabilitate a victimei constituie element al traficului. Prin situația de vulnerabilitate a victimei urmează de înțeles orice tip de vulnerabilitate, fie ea psihică, afectivă, familială, socială sau economică. Se are în vedere ansamblul de situații disperate care poate face un om să accepte exploatarea sa.

Colegiul Penal a precizat că este dovedit indubitabil că Mușchei Doina cunoștea cu certitudine despre faptul că partea vătămată crește și educă de una singură un copil și a abuzat de această situație pentru a o ademeni la muncă în Italia.

Totodată, instanța de apel a notat că, în ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că Xxxx Xxxxxx expres a indicat că anume Mușchei Doina a organizat plecarea ei în Italia. Or, ultima, i-a propus să plece în această țară, i-a achitat biletul de transport și i-a oferit loc de trai, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

La caz, partea vătămată și-a exprimat consimțământul să meargă peste hotare pentru a practica prostituția, dar, totodată consimțământul acesteia nu are semnificație la determinarea intenției subiectului infracțiunii de trafic de ființe umane și prin urmare, latura subiectivă a infracțiunii, adică intenția directă a inculpatei Mușchei Doina de a o trafica pe Xxxx Xxxxxx în scopul exploatării sexuale comerciale, rezultă cert din acțiunile acesteia”.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă

instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsidiar, se reține, că soluția propusă de recurent de menținere a sentinței, este una neîntemeiată având în vedere faptul că sentința este una viciată, or, instanța de fond încălcând prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, cu toate că a dispus condamnarea inculpatei în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, a omis să constate fapta comisă de inculpată, eroarea respectivă fiind indicată și anterior de instanța de recurs, în decizia din 24 decembrie 2019.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele inferioare au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Pornind de la prevederile art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 11) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că inculpata nu a fost judecată anterior în

mod definitiv pentru aceeași faptă și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este neîntemeiat, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Veaceslav Spalatu, în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Mușchei Doina XXXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 noiembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Craiu Nicolae

Judecător

Burduh Victor